

в Демократическата партия. За България не може да се каже това нещо. Аз имам връзки с известни политически личности, но главно поради това, че София има не голямо общество от политически и стопански дейци, срещаме се, общуваме. В моята партия например, Реди-калината, към друг тютюнотърговец – тя е малка партия. Макар като изиссител на тютюн да играл първостепенна роля, за лично в партията не управлявам никакво влияние...

Съветският дипломат ме слушаше с внимание. Искаше един вид да направи малко разузнаване. Говорихме и по други въпроси.

Вечерята беше истинска пища. Издълбани бяха две големи ледени блокове и в тях бе поставен към два килограма черен хайвер. Доколкото си спомням, на тези вечери беше и митрополит Стефан. Общо бяхме над тридесет души. Вечерята бе един вид демонстрация за изобилието в съветската легация и изобщо в Съветския сън. На първо място бяха черният хайвер и различните риби. Ходил бях из вечеря и в други легации. Нотова, когто видях в съветската легация не бях видял другаде. Сервирани бяха стари кримски вина от преди десетдвестдесет-тридесет години, блини, разни руски ястия. След вечерята се пръснахме из хола и другите помещения на легациите.

Жена ми вече беше добре позната на г-жа Разколникова.

~~По времето на Рабровски като министър на вътрешните работи~~ стана малък инцидент между жена ми и ~~Вътрешното министерство~~. Като организира традиционния чай на д-во "Евдокия" в ~~жана~~ "България", жена ми взе инициативата да покани и съпругите на пълномощните министри в София. Така беше разпоредило, че всяка страна да има свой щанд и за благотворителна цел да разпродава характерни техни сувенири. Поканена бе и г-жа Расколникова. Тя организира щанд с детски играчки и интересни руски дървени изработки, които отразяваха руския бит. Зад тези щандове продажбата се извършваше лично